

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง

Learning Organization of Network Development Schools 5
Ranong Primary Education Service Area Office.

นางสาวอนุสรณ์ กิตติก นักศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง จำแนกตามขนาดโรงเรียน ประชากรในการวิจัย จำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

การวิจัยพบว่า

1. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการจัดการองค์ความรู้ ด้านการเพิ่มอำนาจให้แก่บุคลากรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ที่มีขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ , การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา, การเรียนรู้

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

Abstract

This research aimed to study and compare the opinion of teachers on Learning Organization of Network Development Schools 5 Ranong Primary Education Service Area Office, classified by status of personnel. Samples are 91 teachers on learning organization of Network Development Schools 5 Ranong Primary Education Service Area Office. Questionnaire used for an instrument. Statistics used for analyzing data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Compare mean.

Finding revealed as follows

1. The opinion of teachers on Learning Organization of Network Development Schools 5 Ranong Primary Education Service Area Office were at high level. Considering on each aspect, the opinion of teachers on Learning Organization of Network Development Schools 5 Ranong Primary Education Service Area Office in all aspects sort average is descending. The application of technology the dynamics of learning the modifications Organization Management Body of Knowledge the empowerment of people with the lowest average.

2. The comparison of results found. The opinion of teachers on Learning Organization of Network Development Schools 5 Ranong Primary Education Service Area Office. Has a different school that the organization is a learning network of primary schools under the Office of the 5th district primary education Ranong. Overall revenue side and not statistically different levels. 05.

Keywords

Organization of learning, the organization of learning primary school, learning.

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างคนแห่งการเรียนรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยคาดหวังให้ผู้ผ่านการศึกษาแต่ละคนมีความสามารถและคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพพลานามัยที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถในการคิด เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้แสวงหาความรู้ เป็นผู้มีความสามารถทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละและอดทนร่วมมือกับผู้อื่นได้ มีความเป็นประชาธิปไตย มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทั้งนี้อยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมไทย และความเหมาะสมของการศึกษาแต่ละระดับแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และ

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องแลกเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอด ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: 7 - 11)

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของแวดวงการศึกษาอันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าทางสังคม และการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้สถานศึกษาซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษา มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ จึงจำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อให้เกิดความพร้อมที่เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ซึ่งในการปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้ในสิ่งใหม่ๆ และให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงวิธีการพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ว่าควรทำเป็น 2 ระดับ คือ ระดับบุคคล และระดับองค์กร โดยยึดแนวคิดของ Senge โดยเชื่อว่า หัวใจของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่ที่การเสริมสร้างวินัย 5 ประการ ได้แก่ ความรอบรู้แห่งตน แบบแผนความคิดอ่าน การมีวิสัยทัศน์ร่วม การเรียนรู้เป็นทีม ความคิดเชิงระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 37 - 41)

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อสอดคล้องกับนโยบายของการศึกษา และจากสภาพการจัดการศึกษาและปัญหาของสถานศึกษาที่กล่าวมาผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นครูผู้สอน อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรีศึกษาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรี เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบาย นำไปสู่การวางแผน ส่งเสริม การแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาต้นสังกัดให้มีความพร้อมก้าวสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรีตามขนาดของสถานศึกษา

สมมติฐานการศึกษา

1. องค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรี ในความคิดเห็นของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก
2. ครูผู้สอนที่มีขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ขอบเขตการวิจัย

องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น 2559 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 91 คน กลุ่มตัวอย่าง 76 คน โดยเทียบกับตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

วิจัยนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพการณ์เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

- 1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน
- 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงขององค์การแห่งการเรียนรู้ 5 ด้าน ดังนี้
 - 1.2.1 ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้
 - 1.2.2 ด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ
 - 1.2.3 ด้านการเพิ่มอำนาจให้แก่บุคลากร
 - 1.2.4 ด้านการจัดการองค์ความรู้
 - 1.2.5 ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

การทบทวนวรรณกรรม

เว็บเตอร์ (Webster. 1967: 385 อ้างถึงใน สานิต อินตา. 2546: 9) ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริงแต่ตั้งอยู่ที่จิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่ว่าจะจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

มายเออร์ (Malier, 1955:52 อ้างถึงในสานิต อินตา. 2546:9) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางทัศนคติส่วนหนึ่งและเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่งซึ่งการแปลความหมายย่อมขึ้นอยู่กับอิทธิพลและทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

คอลีนิงค์ (Kolesnink. 1970: 320) อ้างถึงในสานิต อินตา. 2546:9) ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออก ซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่าหรือทัศนะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ และความคิดเห็นนี้ย่อมได้รับอิทธิพลของทัศนคติด้วย

กูด (Good 1973 อ้างถึงในสุชิตา เผือกพิพัฒน์ 2546:9) ให้คำจำกัดความของความเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

อุทัย หิรัญโต (2519: 80) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่มีทัศนคตินั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นต่างๆ ไป ไม่เฉพาะเจาะจงซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ความคิดเห็นที่ไม่

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ลึกซึ้งและความคิดเห็นที่เฉพาะอย่าง และมีอยู่ในระยะเวลาอันสั้นเรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นอีกประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้สึกแห่งอารมณ์น้อย และเกิดขึ้นได้ง่ายแต่ก็สลายตัวเร็ว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 8) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญธรรม คำพอ (2520: 72) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัวบางอย่าง เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน และการติดต่อระหว่างบุคคลและกลุ่มที่มีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการทางสังคมที่ได้รับการศึกษามาเป็นเวลาหลายปีจะเป็นรากฐานก่อให้เกิดความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ทวี เสรหมัญ (2520: 5) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกที่อยู่บนรากฐานของข้อเท็จจริงและทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ เป็นต้น ความคิดเห็นอาจจะเป็นในทางเห็นด้วยหรือไม่ต่อสิ่งนั้นก็ได้อีก

เรืองวิทย์ แสงรัตน (2522: 14, 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยการพูดหรือการเขียน พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ (Attitude) เราสามารถ แยกความคิดเห็น และทัศนคติออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นนั้นมีลักษณะคล้ายๆ กัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัยครั้งนี้มี 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการวิจัยและกรอบแนวคิด

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบการวิจัย กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัย กำหนดขอบเขตการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นิยามศัพท์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและแนวทางการสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเครื่องมือ กำหนดขอบเขตเนื้อหา ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา สร้างแบบสอบถาม อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาเครื่องมือ IOC (Index of Item-Objective Congruence) เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างครูในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฯระนอง เพื่อหาคุณภาพความเที่ยง วิเคราะห์ข้อมูลด้านความเที่ยง (Reliability) และปรับปรุงแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 5 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ขั้นตอนที่ 6 สรุปผลการวิจัย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ จัดทำ
รายงานผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ครูมีระดับความคิดเห็นต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 4.15$, S.D. = .413) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงอันดับ ได้แก่ความคิดเห็นด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ($\bar{x}=4.18$, S.D. = .511) มากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองคือความคิดเห็นด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.16$, S.D. = .435) และด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ($\bar{x}=4.16$, S.D. = .494) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และความคิดเห็นด้านการเพิ่มอำนาจให้แก่บุคลากร ($\bar{x}=4.09$, S.D. = .537) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของครูต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง พบว่า ในภาพรวมครูมีความเห็นว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ของตนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า อาจจะมาจากสถานศึกษาที่มีมุมมองเชิงระบบ คือการสร้างระบบให้อัตโนมัติการเรียนรู้ของคนในองค์กร เช่น ออกแบบโครงสร้างองค์กร ที่เหมาะสม มีความยืดหยุ่นแบบกระจายอำนาจสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วมีการมองภายในองค์กรและภายนอกองค์กรการเรียนรู้ข้ามองค์กรโดยมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ดังนั้น เมื่อได้สอบถามความคิดเห็น จากครูจึงมีความคิดเห็นว่าองค์กรของตนมีความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับของระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ด้านการจัดการองค์ความรู้และด้านการเพิ่มอำนาจให้แก่บุคลากร ซึ่ง มาร์ควอร์ดท์ (Marquardt, 1996 : อ้างถึงใน นิติพงศ์ รัตนสุภา และนิรวิจน์ เจริญรัตน์. 2549: 52) เสนอว่า องค์กรจะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริการกับองค์กร

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะความต้องการที่จะแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของโรงเรียนของตนเองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้รับการยอมรับจากกลุ่มโรงเรียนอื่น จึงทำให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

ในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาเครือข่ายที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านพลวัตแห่งการเรียนรู้ ควรให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน หรือเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้มีการเรียนรู้และศึกษาค้นคว้า ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภายในองค์กร
2. ด้านการปรับเปลี่ยนองค์กร ควรให้ความสำคัญหรือเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ในทุกระดับของส่วนงาน
3. ด้านการเพิ่มอำนาจให้แก่บุคลากร ควรให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจ การแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในองค์กร
4. ด้านการจัดการองค์ความรู้ ควรสนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีการทำงานเป็นทีม การทำงานข้ามสายงาน เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ระหว่างส่วนงาน หรือฝ่ายอย่างเหมาะสม
5. ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรสามารถเข้าถึง และใช้ระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อภายในและภายนอกหน่วยงานได้เหมาะสม
6. องค์กรควรใช้วิธีการที่หลากหลายในการกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น การใช้เทคนิคช่วยจำ อุปกรณ์ช่วยจำ เป็นต้น
7. ควรมีการจัดประชุมสัมมนาภายในส่วนงาน และระหว่างส่วนงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดความรู้ มีความคิดเห็นเพิ่มมากขึ้น
8. ควรมีการกระจายอำนาจและมอบหมายงานแก่บุคลากรได้รับผิดชอบอย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคลากรขององค์กรได้มีโอกาสคิด ตัดสินใจ และสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการปฏิบัติงานให้บริการประชาชนที่จะต้องลดขั้นตอนการให้บริการประชาชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว
9. ควรส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นทีมข้ามสายงานเพื่อการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ข้ามส่วนงานหรือฝ่าย อย่างเหมาะสม
10. ควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรสามารถใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อภายในและภายนอกหน่วยงานได้อย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะและการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ควรศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในโรงเรียนอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงและพัฒนาการบริหารภายในองค์กรให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับความต้องการขององค์กร และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

กรกนก ทิพรส; และพิชัย ตังภิญโญพัฒคุณ (2548), “KM ก้าวต่อไปของการพัฒนารู้นหน่วยราชการ (YM: the next step of official institutions development)”. **จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์**.
 103: มกราคม-มีนาคม; 89-95.

เกษกานดา คงทวีเลิศ. (2547). **สภาพของโรงเรียนในฐานะองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน มงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกมัธยม จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษา สาขาบริหารการศึกษา. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คำนึ่ง ผุดผ่อง. (2547). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทวี เสร้ามัญ (2520), **ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จำเริญ จิตรหลัง. (2550). **รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา.
 สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ทิพวรรณ รอดคุ้ม. (2548). **พฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1**. งานในนิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิติพงศ์ รัตนสุภา และนীরวัจน์ เจริญรัตน์. (2549). **ความสามารถระหว่างบรรยากาศองค์กรและการ**
พัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา: พนักงานในกลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ส่วนบุคคลบริษัท ยูนิลีเวอร์ ไทย โฮลดิ้งส์ จำกัด. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8
“Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary”

บุญธรรม คำพอ. (2520). การศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการแผนใหม่ ศึกษาเฉพาะกรณีมูลนิธิบูรณะชนบท หมู่ที่ 10 ตำบลโพธิ์งาม อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประภาพัญญ์ สุวรรณ. (2546). ทักษะคิดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีรพัฒนา